

יֵא וְשִׁמְחָ צְדִיק בִּי חֲזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחֵץ בְּדָם הַרְשָׁעִי: יב וַיֹּאמֶר אָדָם אֵךְ פְּרִי
 לְצַדִּיק אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאַרְצָן:

זוהר תהלים

שלמעלה, ואלהים שהוא הבית דין שלמטה, זש"כ אך יש אלהים שפטים בארץ, אלהים עליון סוד אלהים חיים הוא כולל לאותן שלמטה והכל אחד. ובוא וראה כאשר עמוד סנהדרין למטה לדון דיני נפשות היו צריכים לפתוח בזכות, בשביל להכליל זכות בדין, והתחילו בזכות מן הקטן שבהם, ואח"כ נגמר הדין מהגדול שבהם להיות הזכות נכלל בדין, כך למעלה וכך למטה, דין בזכות הוא שלימות הדין קט זה בלא זה אין הוא שלימות, ולפיכך יצחק ורבקה כאחד הם, זה דין וזאת זכות להיות שלימות ביחד, אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה נתן

להם תורה שלימה ללכת בדרך האמת אדם אך פרי לצדיק, פי' אדם שהוא מן הבית דין מחויב לתור לפתוח בזכות ולמצוא פרי לצדיק, פי' להצדיק, ולפעמים מצדיקים ומזכים לאב בשביל פריו, כמו שאמרו ברא מזכה אבא, ואך בזה האופן יש אלהים שפטים בארץ, פי' שהשפטים ראויים להקרא בשם אלהים כיון שהשכינה שרויה ביניהם אם מתנהגים כן:

מבפנים ומבחוץ וכל חלקי נפשו קי ועוד הוא מטמא למי שמתחבר עמו, מלבד כאשר יטהר זה האיש מכל וכל ויעקר לאל זר ההוא מגופו לעולם, ואח"כ יתיגע להתקדש ולהמשיך קדושה עליו, בכך ולואי שיתקדש.

אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה נתן להם תורה שלימה ללכת בדרך האמת

וַיֹּאמֶר אָדָם אֵךְ פְּרִי לְצַדִּיק וְגו' (נח, יב):

[זוהר ח"ב (דף רנז.) זוהר תורה] וַיֹּאמֶר

אָדָם אֵךְ פְּרִי לְצַדִּיק אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאַרְצָן, אמר רבי שמעון בוא וראה יש אלהים חיים שהוא למעלה מעלה נסתר קח. ובוזה יובן זרו רשעים מרחם על ידי טבליהם ויש אלהים שהנא חת, והם טמאים כעבודה זרה לכן בניהם שמולידים הם רשעים מרחם, וזהו שאיתא בגמ' פסחים תניא היה ר"מ אומר כל הנותן בתו לעם הארץ כאילו כופתה ומניחה לפני ארי, מה ארי דורס ואוכל ואין לו בשת פנים אף ע"ה מכה ובוועל ואין לו בושת פנים: קט. ובוזה יובן ויאמר